

[Kurt Hansen]

arbejde, skal man udvikle sig, reformere sig til socialisme gennem samarbejde med kapitalerne? Det er lidt svært at se på baggrund af den totale modsætning, der er bygget op her i SFs forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg mangler lige et par svar fra første runde, så skal jeg prøve at svare på hr. Kurt Hansens bemærkninger til sidst.

Det første svar er til arbejdsministeren, som siger, at forslaget ikke skal gennemføres. Jeg ville da gerne have dette forslag gennemført i denne samling, det ville jeg meget gerne. Det ville være skønt, hvis der var et flertal i den danske befolkning og i det danske folketing, der ville gennemføre dette forslag, men jeg tror, at ministeren kan tælle stemmerne lige så godt som jeg efter at have lyttet til debatten, og så ved vi, at det får vi ikke. Men vi fortsætter debatten, og vi er parate til at fortsætte.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at den overbevisning, jeg har, ikke er én, jeg er født med. Min overbevisning er én, som jeg udvikler i samarbejde med gode venner. Der findes klogere mennesker i dette land, som er med til at påvirke min overbevisning, og jeg betragter mit partis medlemmer som nogle af dem, jeg helst vil lytte til, når jeg skal udvikle min overbevisning om forskellige punkter. Derfor ville jeg egentlig ønske, at vi kunne få en retssag om dette med grundlovsbruddet.

Til hr. Bolvig vil jeg sige, at i SF går vi også imod akkordarbejde, der virker helbredsnedbrydende. Jeg ved, at det er noget af det, vores faglige folk under overenskomstforhandlingerne og ude i fagbevægelsen arbejder meget på at få afskaffet, og det støtter vi selvfølgelig fra partiets side.

Jeg vil godt sige til hr. Kurt Hansen, at vi anser dette forslag for at være et forsøg på at bryde med kapitalens logik. Vi forestiller os ikke, at vi har ophævet markedsmekanismen med dette forslag. Vi forestiller os et overgangssamfund, hvor vi bliver nødt til at acceptere, at der ved siden af en samfundsbestemt økonomi stadig væk eksisterer en markedsmekanisme, bl.a. fordi vi stadig væk skal handle med udlandet og er afhængige af udlandet, fordi vi ikke ligger som en isoleret ø.

Med hensyn til classesamarbejdet anser vi de muligheder, som arbejderne får gennem

vores forslag, gennem den arbejdspladsdemokratiske del af det og den økonomisk-demokratiske del af det, for at være med til at styrke klassekampen og ikke til at svække den. Vi mener, at arbejderne gennem øget indflydelse på deres egen arbejdssituation og gennem muligheder for at få indflydelse på kapitalen i deres virksomhed, og i virksomhederne i det hele taget, gennem den centrale fond vil blive styrket i deres position i forhold til klassekampen. Det er i hvert fald min egen helt klare oplevelse af dette forslag. Jeg ser det som et brud med meget af det classesamarbejde, som har været praktiseret af en del af fagbevægelsens ledelse og ikke mindst af socialdemokratiets ledelse. Jeg mener, at vi får nogle midler i hænde gennem dette forslag, som vi ikke har haft tidligere, og derfor betyder det så meget for os.

Det er da givet, at opgøret med arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet også giver konfrontationer, og jeg anser ikke dette forslag for at kunne gennemføres i dette folketing, uden at der forudgående har været en lang række konfrontationer ude omkring på arbejdsmarkedet. Grunden til, at vi fremsætter dette forslag her i folketinget – hr. Kurt Hansen spurgte også: hvad er egentlig meningen med at fremsætte det her i folketinget i dag? – er primært at være med til at understøtte kampen for øget indflydelse ude på virksomhederne og kampen for at få indflydelse på kapitalformidlingen i dette samfund. Vi mener, at de ting, der sker ude omkring, og de ting, vi arbejder for herinde, skal indgå i en vekselvirkning med hinanden. Derfor tror jeg da også, at der bliver konfrontationer på disse spørgsmål, men så må vi tage de konfrontationer. Jeg synes, vi skylder arbejderbevægelsen at fremlægge de strategiske overvejelser, vi har gjort os, og dette er altså SFs bud på det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak til fru Ebba Strange for det svar, hun gav mig, vedrørende spørgsmålet om overholdelse eller mangel på overholdelse af grundlovens § 56. Jeg kan erklære mig helt enig i fru Ebba Stranges beskrivelse af, hvordan overbevisning bliver til og bør blive til – ingen uenighed her. Men det sensationelle var jo, at SFs formand – der nu selv er